

Paragraffen kun en videre Udførelse af den allerhøieste Resolution af 4de November 1859. Post 4.

ad § 2.

Da det ikke er sikkert, at der til Lærerindeposter paa Landet altid vil melde sig examinerede Ansøgerinder, findes det her antydet, at ogsaa uexaminerede kunne antages, dog at den examinerede stedsje foretrækkes for den ikke examinerede.

ad § 3.

For Kjøbstadlærerinder er Lønningen i Lighed med, hvad der gjælder for Lærerne, ansat deels til Byg efter Capitelstart, deels til Penge, hvorhos det, da Lærerinderne kun have meget ringe Udfigt til Forbedring i deres Stilling, er fundet rigtigst, at Lønningen bestemmes efter en stigende Scala paa samme Maade som i Kjøbenhavn. Der er ikke tillagt dem fri Bolig eller Brændsel, men taget Hensyn hertil ved

Lønnens Bestemmelse, da det maa antages, at de i Reglen helst ville ting sig i Kost udenfor Skolen. For Landsbylærerinderne ere Vilkaarene derimod bestemte ganske som for Andenlærerne, kun har man meent, at Lønningen ogsaa for dem burde bestemmes efter en stigende Scala. At der maa tilkomme de faste ansatte Lærerinder samme Ret som Lærerne til Skolepenge, Alderstillaag, Pension og andre Understøttelser, antees som en Selvfølge.

ad § 4.

I de fleste Kjøbstadskoler er der antaget Lærerinder i Haandgjerning; forsaavidt disse ikke have anden Underviisning at meddele, skjønnes de ikke at kunne betragtes som faste Lærerinder, men kun at være at sætte i Klasse med Timelærere, og de i nærværende Lovudkast omhandlede Bestemmelser antages derfor ikke at burde finde Anvendelse paa dem.

XXVIII.

Udkast til Lov

angaaende

Nedsættelse i de Kongelige Consuler og Vice-Consuler ved Forordningen af 4de August 1824 § 19, nærmere bestemt ved Plakat af 19de Februar 1845, tillagte Gebyrer af danske Skibe.

§ 1.

I europæiske Havne paa denne Side af Cap Finisterre skulle de Kongelige Consuler og Vice-Consuler kun være berettigede til af samme Skib i eet Aar at hævde indtil 3 fulde Consulatsgebyrer.

§ 2.

Naar det Gods, som et Skib paa dets Rejse til Bestemmelsesstedet losses eller lades i en indenfor ovennævnte Linie beliggende Mellem-

havn, ikke for nogen af Delene bestøver mere end en Tiendedeel af Skibets Drægtighed efter Maalebrevet, erlægges der intet Consulatsgebyr.

§ 3.

Mængden af det i Henhold til § 2 lossede eller ladede Gods bestemmes efter hvad Toldepapirerne paa Stedet, eller Connossementer, Manifest o. s. v. udvise. I Mangel af saadanne Beviisligheder angiver Skipperen paa Tro